



وقتی پدرش فوت شد، رفت روستای پدری. مردم ده می آمدند برای عرض تسلیت. از مسجد که بیرون آمد، متوجه وجود یک گیت بازرسی شد. بانا را حتی خواست آن ها را بردارند و گفت «ما ۳۰ سال آبرو کسب کردیم، این ها را جمع کنید.»

وزارت دفاع، ساگر شهادت سپهبد سلیمانی



بود. در خصوص اهمیت نبرد بوکمال و کم و کیف استقرار داعش در این منطقه توضیح دهید.

بوکمال منطقه ای استراتژیک در سوریه است که از چند حیث اهمیت بسیار زیادی داشته و دارد؛ نخست این که داعش در ابتدای جنگ افروزی های خود، بخش های مشترکی از سوریه و عراق را گرفت به نحوی که این مناطق اشتراکی تحت اشغال حتی از کشور سوریه هم بزرگ تر بودند. داعش در این زمان ابتدا «رقه» و سپس «موصل» را به عنوان پایتخت خود اعلام کرد. طرح آمریکا این بود که مرزهای عراق و سوریه شکسته و کشور مشترکی با حاکمیت داعش در آن منطقه ایجاد شود. مرزهای «بوکمال» و «تنف»، دو نقطه اصلی اتصال سوریه و عراق هستند. تنف به عبارتی دایره ای میان سه کشور عراق، سوریه و اردن است و به این دلیل نقطه ای استراتژیک برای آمریکا محسوب می شود که اگر نیروهای سوریه به تکفیری ها فشار وارد کردند آنها بتوانند با عقب نشینی به مناطق عراق و اردن بروند و اگر از سوی دیگر نیروهای عراقی فشار وارد کردند تکفیری ها بتوانند به سمت سوریه و اردن عقب نشینی کنند. جالب است که نیروهای آمریکایی هنوز هم در این مدار ۲۵ کیلومتری حضور دارند. مرز تنف نزدیک ترین مرز میان بغداد و دمشق است. از سوی دیگر آمریکا، داعش را در مرز بوکمال، تابن دندان تجهیز و مسلح کرده بود. منطقه مرزی تنف تا بوکمال، حالت بیابانی و صحرایی دارد و امکانات زندگی و سکونت در آن نیست. این منطقه جاده های مواصلاتی ندارد و دولت سوریه از نظارت چندانی بر آن برخوردار نیست. همچنین یکی دیگر از مواردی که باعث می شد آمریکا در منطقه تنف و بوکمال بماند، این بود که توجیهی برای ادامه حضور نامشروع

خودشان در منطقه داشته باشند. هدف اصلی آمریکا از حضور در بوکمال و تنف نیز این بود که اتصال نیروهای مقاومت را خدشه دار کند و سوریه و عراق را از این زنجیره جدا سازد.

○ آیا خود آمریکایی ها هم در بوکمال حضور داشتند؟

بله؛ نیروهای آمریکایی در شمال شرق فرات که به بوکمال وصل می شود و همچنین در مناطق گردنشین حضور داشتند. بهانه حضور آنها در این منطقه، حمایت از اقلیت های سوریه و دفاع از کردها بعد از قضایای کوپانی بود. تصور آنها این بود که با هم پیمانی کردها می توانند فشار را بر حکومت مرکزی سوریه بیشتر کنند. از حیث دیگر، منطقه شمال شرق فرات سرشار از منابع نفتی و گازی است و اهمیت استراتژیک بسیار زیادی دارد. البته هدف اصلی آمریکا از حضور در این منطقه قرار گرفتن در بوکمال و حفاظت از مرزها بود. آمریکایی ها گمان می کردند اگر مرز بوکمال تا مرز تنف که خطوط مرزی سوریه تا عراق هستند را در دست داشته باشند، دیگر این مرز از دست آنها خارج نخواهد شد. داشتن خط مرزی بوکمال تا تنف، چند خاصیت ویژه برای آمریکایی ها داشت؛ نخست این که هرگاه دولت سوریه به داعش فشار وارد می کرد، آمریکایی ها می توانستند داعشی ها را به داخل مرز عراق پناه بدهند و هرگاه هم نیروهای عراقی عرصه را بر داعشی ها تنگ می کردند، آمریکایی ها آنها را در داخل مرز سوریه پناه می دادند. مشخص بود تا زمانی که این چنین منطقه ای در دست آمریکایی ها باشد آنها به راحتی تهدیدات نیروهای مقاومت علیه تکفیری ها را خنثی می کنند. آمریکا به هیچ وجه تصور نمی کرد که یک روز این مرز استراتژیک از دست او گرفته شود. آنها حتی سعی کردند که روس ها را هم واسطه کنند تا نیروهای